

Roosevelt "zamrznil" denar osišča

tem je Roosevelt ustavil osišču gotovino za propagando in špijonažo v ameriških republikah. Pod isto odredbo pride tudi denar vse ostale Evrope, toda nekatere države bodo lahko dobile izjemo.

NEMČIJA IN ITALIJA NAMERAVATA ZAPLENITI AMERIŠKO LASTNINO

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je z naglo poteškoval potopljeno ameriško ladjo Robin Moor s tem, da je rezal finančne vire osišču za propagando v Zed. državah in Ju-Ameriki s tem, da je ukazal zamrzniti vso nemško in italijansko gotovino tukaj. Obenem je Roosevelt odredil, da se ta odredba razširja poleg 14 okupiranih evropskih držav na vse ostale evropske države.

RAZNIH
RAJEV PO
MERIKI

Detroit, Mich. — Dne 5. junija je tu umrl Joseph Božič, star 61 let in rojen v Sv. Križu pri Dolenjskem. Tu zapuščeno, dva sinova, štiri hčere in pet vnukov.

Kemmerer, Wyo. — Dne 10. junija je pobilo pri delu v pregoniški št. 5 Kemmerer Coal Companyja Henryja Sterviona. Bil je na nogi in nahaja se v bolnišnici.

Calumet, Mich. — Dne 31. maja sta v okolici treščila skuter in avtomobil, v katerem sta bila žena enega sina in njen otrok odvedena težko ranjena v bolnišnico.

Quill Lake, Sask., Kanada. — Danes je tu umrl John Monaghan, doma od Čabra ob izviru reke. Bil je vdovec in v Little Fallsu, N. Y., zapuščal hčer.

Strabane, Pa. — Frank Čadež je moral podvreči operaciji pretrganju. Nahaja se v bolnišnici v Canonsburgu.

USPEH
MEDNARODNEGA
FESTIVALA

Včeraj popoldne se je vršil v Clevelandu Heights višji šoli mednarodni festival pod pokrovstvom International Instituteja. Poleg slovenske, se je udeležilo prireditve tudi šest drugih narodnosti. Udeležba je bila zelo povoljna. Najbolj uspešne občinstvu slovenske orkestrice od podružnic št. 10 in 11 Slovenske ženske zveze. Zveza je postavila naša mlada pevka, Vinko Globokar in njegova kapel, ki sta igrala kompozicije in pripeljala vso skupino v dvorano ob navdušenem poskanju navzočega občinstva.

Če ni marajo brati svojih časopisov

New York. — Iz Prage se poročilo, da je prenehal tam izhajati 81 let stari dnevnik Narodni list. List je začel izgubljati naročnike po monakovskem paketu, ko je začel pisati prijazno in optimistično. List je bil že davno bankrot, toda naciji niso pustili, da bi prenehal. Splošno se domneva, da so časopisi pod kontrolo nacistov in da pišejo samo to, kar jim ti ukažejo.

DANAŠNJA MLADINA JE ZELO MEHKA

Philadelphia. — Bivši slavni zlogometni igralec Grover Cleveland Alexander je rekel, da današnja mladina ni tako utrjena kot je bila včasih. "V mojih dneh smo hodili ali jahali konja, kadar smo hoteli kam. Danes se pa mlada pelje z avtom tudi če gre po cigarete na bližnji vogal."

Policija v Clevelandu bo začela izsiljevati postavbo za bicikliste

Policijski načelnik Matowitz je ukazal policiji, da vzame na cesti vsak bicikelj, ki nima licence za 1941. Ravno tako bo policija pobrala vsak bicikelj ponoči, ki ne bo imel luči spredaj in zadaj reflektor. Tak zaplenjen bicikelj bo dala policija nazaj samo staršem ali varuhom, če je bil biciklist mladoleten.

Za bicikliste veljajo skoro enake postavbe kot za motoriste in kdor jih krši, je podvržen kaznim v globi in v zaporu. Biciklist mora voziti po cesti, ako je na pločniku dosti ljudi. Na cesti mora voziti na desni strani ceste in vedno tesno ob robniku. Policija lahko aretirata biciklista, ki se drži kakšnega drugega vozila, ali pa če vozi kako osebo na držajih.

Angleži so že zavzeli predmestja Damaska in Beiruta v Siriji

London, 15. jun. — Angleške čete, katerim pomagajo francoske čete "svobodne" Francije, so zavzele glavne obrambne postojanke pri mestu Damasku ter na obeh straneh prešle mesto v bližini petih milj tako, da je Damask obkrožen od treh strani.

V istem času je pa druga angleška kolona porinila francoske čete ob obrežju nazaj proti Beirutu, ki je glavno sirske pristanišče, kateremu so se Angleži približali že na razdaljo 12 milj. Padec obeh mest, Damaska in Beiruta, se pričakuje vsak čas.

Stalin se je vdal pritisku Nemčije

London, 15. jun. — Iz Rusije so došla poročila, da se je ruski diktator vdal zahtevi Nemčije za ožje ekonomsko sodelovanje. Kakšne so te nemške zahteve sicer še ni znano, samo toliko se poroča, da se je Stalin posvetoval 40 ur s svojimi armadnimi poveljniki, ki so mu povedali, da Rusija ni pripravljena postaviti se po robu nemškemu vojaškemu stroju.

DEDIŠČINO JE KASNO DOBIL

Glendale, Ore. — Jess Tevebaugh je čakal 17 let, da je dobil dediščino po svoji materi. Ko je odprl oni dan staro skatlo na polici, ki je tam stala vsa zaprta, je našel na materine smrti, je našel notri cekinov za \$440 in pisno od materine, ki mu ta denar zapuščala.

12. obletnica smrti

V terek ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojnim Anthony Levstkom v spomin 12. obletnice njegove smrti.

Pobiranje asesmenta

Tajnica društva sv. Marije Magdalene, št. 162 KSKJ bo nocoj med 6 in 7 v stari šoli sv. Vida v svrhu pobiranja asesmenta.

Državljanška šola

V SND na St. Clair Ave. se vrši vsak ponedeljek od 1 do 4 popoldne pouk o ameriškem državljanstvu, ob četrtkih pa pouk v angleščini.

Petdeset let poročena

Včeraj je preteklo 50 let, odkar sta se poročila v češki cerkvi na Broadway Ave. Mr. Anton Kmet in njegova žena Karolina, ki živi na 6206 Schade Ave. Kmetov oče je doma iz vasi Ajdovec pri Žužemberku na Dolenjskem ter je prišel v Ameriko leta 1889. Njegova žena, Kmetova mati, je doma iz vasi Veliki Lipovec blizu Ajdovca ter je prišla v Ameriko 1890. V zakonu se jima je rodilo 12 otrok, izmed katerih je eden umrl v detinskih letih, a najstarejši Tone je umrl pred dvema leti za posledicami bolezni, katero si je nakopal kot vojak v ameriški armadi v Franciji. Najmlajši sin Joe pa se je meseca februarja prostovoljno vpisal v ameriško armado in sedaj služi v Camp Shelby, Miss. Kmetov oče je sedaj star 81 let; še vedno zdrav in dobro razpoložen sedi ponavadi pri kuhinjskem oknu in kadi pipo tobaka. Že preko 23 let dobiva mesečno pokojnino od American Steel and Wire družbe, kjer je delal preko 25 let. Kmetova mama bo stara 70 let v jeseni. Tudi ona je še pri moči, kajti upravlja še vsa dnevna in hišna dela.

Včeraj sta v krogu svojih prijateljev in družine praznovala 50-letnico svoje poroke. Oba je obiskal včeraj tudi brat Kmetove matere, Mr. Feliks Novinec, ki je bil kot tovariš na ženitovanju pred 50 leti. Ž njim je prišla tudi njegova žena, Mrs. Mary Novinec, ki pa je bila tudi družica na omenjenem ženitovanju. Mr. in Mrs. Novinec sta praznovala 50-letnico zakonskega življenja še lansko leto. Živita na Kewanee Ave.

Kmetov oče in mati imata danes 27 vnukov, in eno pravnukinjo. Obema slovenskim pionirjema, ki sta prišla v Cleveland med prvimi Slovenci, želimo še na mnoga leta prijetnega in mirnega življenja, da bi ostala pri trdnem zdravju in v dobrem razpoloženju vesela, zadovoljna in srečna. To sta zaslužila in trdem in poštenem življenju kot slovenska priseljenci v mesto Cleveland pred 50 leti. Naj na večer njihovega življenja uživata sadove dolgih let v tujini, katera jima je postala nova in vzbujljiva druga domovina—Amerika. Naj ostane z njima sreča in blagostanje še mnogo, mnogo let!

Boksar Schmeling je bil odlikovan

Berlin. — Bivši svetovni prvak v rokoborstvu, Maks Schmeling, je bil odlikovan z redom železnega križa in povišan v narednika za zasluge, ki si jih je iztekla na otoku Kreti kot paratist. Schmeling je bil takrat ranjen in se sedaj zdravi v Atenah.

ODTISI PRSTOV ZA VLADNE USLUŽBENCE

Washington. — Predsednik Roosevelt je napravil novo potezo, da ustavi delo proti ameriškim elementom v vladni službi. Vsi vladni uslužbenci bodo morali dati odtise svojih prstov. Te bodo potem čekevali z rekordi, ki jih ima na rokah tajna policija.

Na bolniški postelji

Mrs. Alma Epich, 20971 Goller Ave. se nahaja na bolniški postelji radi zastrupljenja krvi. Želimo ji skorajšnjega zdravlja.

Hrvatska je pristopila k osišču

Zastopniki Nemčije, Japonske in Italije so se zbrali v Benetkah, ko je bila Hrvatska sprejeta kot 5. partnerica k osišču

Rim, 15. jun. — Osišče je v slovesnih ceremonijah sprejelo najmlajšo zaveznico osišča, kraljevino Hrvatsko. Italijo je zastopal zunanji minister grof Ciano, Nemčijo zunanji minister von Ribbentrop in Japonsko poslanik za Italijo, Zembi Horikiri, Hrvatsko je pa zastopal dr. Ante Pavelić.

S tem je postala Hrvatska 5. mlajša zaveznica glavnega osišča. Druge štiri so: Madjarska, Rumunska, Slovaška in Bolgarija. Von Ribbentrop in dr. Ante Pavelić sta dospela v Benetke že v soboto in sta bila slovesno sprejeta. Iz Rima je dospel v Benetke tudi hrvatski poslanik za Italijo, Perić.

Nemci kličejo rekrute za nagel konec vojne

New York. — Angleški radijo je sporočal, da je Nemčija uknila vse dopuste vojakom in da se morajo zglasti v vojašnicah vsi moški, ki so bili rojeni leta 1923. Poročilo trdi, da bo Nemčija napela vse sile, da čimprej konča sedanjo vojno.

WPA lista bo znižana skoro polovico

Washington. — Poslanska zbornica je odobrila za WPA dela \$885,905,000 za fiskalno leto, ki se začne 1. julija. To pomeni, da se bo WPA lista znižala za 41 odstotkov. Ta denar bo zadostoval komaj za 1,000,000 delavcev, medtem ko jih je bilo do zdaj pri WPA povprečno 1,700,000.

Nemci so aretirali več kot 1000 Čehov

New York. — Iz Prage je prišlo poročilo, da so Nemci zadnje čase aretirali več kot tisoč prominentnih Čehov in Moravcev, da bi zlomili odpor češkega naroda. Med aretiranimi so bili profesorji, bivši poslanci, okrajni in železniški uradniki in številno Sokolov. Vsi so bili poslani v konfinacijo.

OPERACIJA NA VLADNI RAČUN

Chicago. — Ravno predno je bil Walter Kowalczyk zaprišen za armado, je potožil o bolečinah v želodcu. Vojaški zdravniki so ugotovili slepo črevo. Takoj so ga poslali v trdnjavo Sheridan, kjer je bil operiran na stroške Strica Sama.

Graduantinja

Na Notre Dame akademiji je graduirala Miss Virginia Stegu iz 15018 Ridpath Ave. Naše čestitke graduantinji in staršem.

ZVERINSKA STARŠA STA PUSTILA, DA JE DOJENČEK ZMRZNIL

Camden, N. J. — William Fanfara, star 28 let, in njegova žena, stara 22 let, sta bila obsojena od enega do dveh let zapora, ker sta zadnjo zimo dopustila, da je njun, par tednov star otrok zmrznil v nezakurjeni sobi, medtem kot sta sama popivala v gostilni. Sodnik Sharp je rekel, da kazni ni velika za ta nečloveški zločin, toda kaznovanja bosta s tem, da ju bo vest pekla vse življenje, zato jima je kazen suspendiral.

Virginio Gayda, urednik Mussolinijevega glasila Giornale d'Italia je ob tej priliki ostro napadel predsednika Roosevelta, ker ameriška vlada ne mara priznati nove hrvatske države, ki se je ustvarila iz bivše Jugoslavije. "Ameriška vlada bi morala vedeti," piše Gayda, "da more zopet le nova vojna med Srbi in Hrvati spreminiti sedanji položaj v Hrvatski. Hrvatska se namlo obožuje. Njene meje bodo zastražene po njeni armadi in po armadah držav, ki so zdaj zvezi s Hrvatsko. Zed. države so napravile novo napako, ko hočejo zabraniti svobodo narodu, ki ima vse vzroke isto zahtevati."

Četrti Rooseveltov sin gre v armado

Boston. — Danes bo stopil v bojno mornarico John Roosevelt, četrti sin predsednika Roosevelta. Trije Rooseveltovi sinovi so že v vojaški službi in sicer pri marinih, v mornarici in pri rakoplovcih. John je bil uslužen v neki tukajšnji veletrgovini in je že odpovedal službo.

Nov grob

V soboto popoldne je umrl po dolgi bolezni Joseph Prijatelj, star 53 let, stanujoč na 1137 E. 66. St. Tukaj zapuščal žalujočo soprogo Mary, rojeno Tekavčič, po domače Luhučeva Micka, doma iz Hinja, tri sinove: Joseph, Edward, Frank, dve hčeri: Mary, omožena Leblang in Frances, omožena Leblan, tri brate: Antona, Johna in Louisa, dve sestri: Cecilija, omožena Skerbec in Ana, omožena Furlan, vnukinjo Shirley Ann in veliko drugih sorodnikov. Rojen je bil v vasi Hojče, fara sv. Gregor po domače "ta zgornji," kjer zapuščal nekaj sorodnikov. Tukaj je bival 29 let ter je bil ves čas zaposlen v White Motor Co. Bil je član društva Naprej, št. 5 SNPJ in društva Srca Jezusovega. Pogreb se bo vršil v sredo zjutraj ob 8:15 iz pogrebnega zavoda Josip Zele in Sinovi, 6502 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida in nato na pokopališče Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostalim sožalje.

Dovoljenje za nabiranje prispevkov našim doma

Slovenska sekcija Jugoslovanskega pomožnega odbora je dobila od ameriške vlade dovoljenje, da sme pobirati prispevke za podporo prizadetim v stari domovini. Dokler odbor ni imel takega dovoljenja, ni smel pobirati denarnih prispevkov.

Ameriška vlada bo oborožila trgovske ladje in jim naročila obrambo

Washington. — V kongresnih krogih so trdno prepričani, da bo ameriška vlada oborožila svoje trgovske ladje. To se sodi iz tega, ker je pomožni državni tajnik Welles izjavil, da bodo Zed. države vztrajale na zahtevi, da je morje svobodno za vso trgovino kljub pretnjam Nemčije.

Nek kongresnik je izjavil, da potem, ko so Nemci potopili ameriško trgovsko ladjo, ki ni vozila prepovedanega blaga, bo moral predsednik naše trgovske ladje oborožiti in jim bo ukazal, da se v slučaju napada branijo.

Da je postal položaj precej resen, kaže tudi to, da bo ameriška bojna mornarica posadila mine pred newyorškimi pristanišči, "za vajo." Te mine bodo vsejale tje med 15. junijem in 30. septembrom in bodo med temi minami tudi take, ki bodo razstreljive. Toda kjer bodo te mine, bodo neprestano krožile patrolne ladje.

Nemci so deli mine ob vsej Norveški

Stockholm. — Iz Norveške prihajajo poročila, da so nemške oblasti posejale mine ob vsem norveškem obrežju. Pristanišče Stavanger so zablokirali vsemu prometu in od nedelje naprej ne sme nobena ladja ne ven ne notri. Zadnji teden so Nemci zaplenili mnogo norveških ladij. Pri mestu Kristiansand so nemške vojaške oblasti zaplenile 300 kmetij v bližini novega zrakoplovnega pristana.

Roosevelt ni diktator, ker se rad smeje

Dr. McClelland, predsednik Memorial univerze iz Tenn. je izjavil, da predsednik Roosevelt ne bo nikdar diktator v pravem pomenu besede, ker ima velik humor. Pravi diktatorji se nikdar ne smejejo. Napoleon, Hitler, Stalin ali Mussolini niso še nikdar povedali kake šale, je rekel profesor. Medtem pa je znano, da Roosevelt ne ljubi ničesar bolj, kot dobro šalo, kateri se prav iz srca krohota.

Naciji imajo nov način za smrtno kazen

London. — Tukaj so prišla poročila iz Norveške, ki kažejo, da so si naciji izmislili nov način, po katerem bi spravili na smrt obsojene Norvežane na oni svet. Ko so oni dan angleški bombniki napadli Hoeyanger na Norveškem, je ostalo nekaj bomb celih. Nemci so pripeljali jetnike in jim ukazali, da bombe prenesejo na varen kraj. Mislili so, da bodo bombe eksplodirale in raztrgale Norvežane na drobne kosce. Toda očitno so bili Norvežani izkušeni v tej zadevi, ker bombe so prenesli brez vsake neprimlikke.

Armada dobro plača

Vojaki v ameriški armadi imajo v primeri z drugimi državami dokaj lepo plačo. Prve štiri mesece dobi vojak \$21 na mesec, po štirih mesecih pa \$30. Prostatk prvega reda dobi \$36, korporal \$54, narednik \$60, štabni narednik \$72, tehnični narednik \$84 in master sergeant \$126.

Seja Slavčkov

Jutri večer se vrši seja mladinskega pevskega zbora Slavčki v navadnih prostorih. Starši so prošeni, da se udeležijo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 140 Mon., June 16, 1941

BESEDA IZ NARODA**V Lemont gremo**

Ko smo se bile lansko leto prvič zbrale v večjo skupino, da smo skupno poromale v Lemont, se je v nas vzbudila želja, da bi vsako leto poromale v ta prelepi kraj — naše druge Brezje. Vtisi, ki smo jih dobile lanske leto, so bili tako ganljivi, vsaj meni se je tako zdelo, da je Marija, ki se je sem preselila s Brezji razprostrla roke, da bi nas objela. Ganjene smo se spustile na kolena in pričele moliti rožni venec in končno pa smo dale duška v pesmi, ki je Slovincem najlepši izraz.

Tudi letos se bomo podale na to božjo pot in sicer 11. julija zvečer ali pa zgodaj jutraj 12. julija, kakor bo pač večina odločila. To bo ravno za obletnico, ko je bil posvečen samostan in obenem pa bo to tudi velik Baragov dan in odkritje spomenika v počast našemu največjemu možu.

Članice društva svetega Rešnjega Telesa se prav pridno pripravlja. Rada bi vedela prav za gotovo do 30. junija, katera misli v resnici iti, da bom potem vedela ukreniti vse potrebno. Torej, katera misli prav gotovo iti na to božjo pot, naj mi gotovo do tega dne sporoči in si nikar ne premissljuje zadnjega minuto, ker s tem je precej nepotrebnih potov, če se nazadnje meša in premišlja. Povej vsaka odločno ja ali ne. Vse podrobno, sti o tem romanju vam bom še pravočasno sporočila v listu ali osebnost.

Na vsak način pa moram omeniti tudi o našem pikniku, ki se je vršil 1. junija. Kako žalostno in s skrbjo smo gledale članice društva sv. Rešnjega Telesa v soboto in nedeljo jutro, ko je padal dež. Bog nas je pa gotovo videl, kako ga iz srca prosimo lepega vremena, se nas je pa usmilil in posijalo je toplo sonce, da se je naredil lep dan, ki ni bilo treba nič boljšega. Basta prostori so bili polni naroda, tako da je bilo že pričelo primanjkovati delavcev, da bi bili mogli vsem postreči.

Priglasilo se je bilo prej več delavcev, a jih ni bilo tam. Vsem pa, ki ste tako pridno delali, naj vam Bog stotero poplača. Društvo je ponosno na take ljudi, ki so vedno pripravljeni pomagati, kjer vidijo, da je treba pomoči. Če ste kaj poslušali zadnje nedelje v cerkvi, ste lahko slišali, ko so povedali pri oznanilu, da smo naredili šest sto in sedem dolarjev (\$607.00) čistega profita, kar smo dale na dolg za oltar.

Torej še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste kakorkoli kaj pomagali do tako lepega uspeha. Ne smem pa prezreti Father Slapšaka, ki se je povsod najbolj trudil, da bi bil uspeh ja popoln. Bog plačaj Father, vam kličem v imenu vseh članic našega društva. Naše kuharice so zopet pokazale kaj se lahko naredi, čeprav jim ni bila na razpolago moderna kuhinja. Naša tajnica, Mrs. Prhne, je napekla dosti dobrot tega sveta in še je zmanjkalo. Peč so ji pomagale Mrs. Stepie in blaginječarka Mrs. Jakic in sicer vsaka na svojem domu. Bog, ki dobro plačuje, bo tudi vam vse obilo poplačal in društvo pa vam je hvaležno.

Zahvale pa smo dolžne tudi dnevniku Ameriška Domovina, ki nam je dala veliko reklame skozi več mesecev. Bog plačaj! Pozdrav,

Anna Gliha.

Leta 1933 so pripeljali v Italijo iz Gvineje majhne ribice "gambusia affinis" in jih razdelili po morskih plitvinah. Po kratkem času so te majhne živalice uničile vse ličinke moskitov.

Blagoslovljenje novega prapora

Gotovo je že vsem znano iz poročil podružnic in njih vežbalnih krožkov Slovenske ženske zveze v Ameriki, da so si že skotirali vsi krožki teh podružnic nabavili lepe nove uniforme, ki odgovarjajo današnji modi; zato pa so si želele priti do tega tudi dekleta ali kadetinke podružnice št. 41 SZZ.

Šle smo na delo mlajše in starejše članice, da jim pomagamo do zaželenega cilja, ker naša dekleta to v resnici zaslužijo, ker so nam Slovincem v ponos, kjer nastopijo. Brez skrbi lahko rečem, da smemo biti ponosni na te naše krožke.

Torej kadetinke so dobile nove uniforme in nov prapor, ki nosi ime: St. Marie Cadets No. 41 S. W. U. of America.

V resnici se bodo postavile v nedeljo v svojih novih uniformah in obenem pa tudi s tem, ker bodo blagoslovile v nedeljo svoj novi prapor v naši farni cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. Ta slavnost se bo vršila v nedeljo 22. junija ob treh popoldne.

Zbirališče za parado je ob dveh pri Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd., od tu skupno odkorakamo v cerkev in potem pa zopet nazaj v Slovenski delavski dom, kjer bo podan lep program v čast vsem našim gostom, ker smo zelo hvaležne za tako lepo naklonjenost.

Cenjeno občinstvo je prijazno vabljenno, da se udeležijo slavnosti Slovenske ženske zveze oziroma krožka št. 41 SZZ. Zavečajmo se, da smo Slovinci, zato pa podpirajmo delovanje istih, ker kadetinke zastopajo naš narod v javnosti v tej novi domovini.

Naša dekleta se nikdar ne sramujejo pokazati se, da so Slovenke, da so hčere slovenskega očeta in slovenske matere. Torej, dajmo jim poguma in veselja, ker one imajo dobro voljo in so pripravljene nastopati ob raznih prilikah, pa naj sije sonce ali pada dež, samo da se postavi slovenski narod.

Prosim in vabim vas, udeležite se te parade in slavnosti vsi, posebno pa ste prošene članice naše podružnice, da se gotovo udeležite. Vabljenost ste članice vseh ostalih vežbalnih krožkov. Priskočimo na pomoč vsi, saj veste, da taka stvar ni brez denarnih stroškov.

Po popoldanskem programu bo pa servirana večerja za častne goste. Po večerji pa se razvije prosta domača zabava; ples v spodnji in zgornji dvorani v Slovenskem delavskem domu. Vstopnina za ples je 25 centov. Pridite vsi, kajti za vse bo dovolj zabave, godba bo igrala za stare in mlade in tudi okusnega prigrizka in fine pijače ne bo manjkalo. Na svidenje,

Mrs. M. Janč.

Zgodovinski kitajski zid

Danes se čudimo raznim zgradbam in mnogokrat res čudovitim delom moderne tehnike — spominimo se samo ogromnih nebotičnikov v Ameriki — pri tem pa kaj radi pozabljamo, da tehnika starih narodov ni bila nič manj spretna in velikopotezna, kakor je sodobna. Priznati moramo, da je s tistimi sredstvi, ki jih je imela na razpolago, ustvarila res čudovanja vredna dela.

Med temi deli stare tehnike je gotovo kitajski zid. To je eno "sedmerih čudov sveta," ki jih je ustvarila človeška roka.

Kitajski zid so zgradili v tretjem stoletju pr. Kr., ko je vladal cesar Čing-Sih-Huan-Ti. To je bil zaslužen vladar, ki je

združil kitajske pokrajine v močno državo. Ko je zavladal, so posamezni zidovi že stali. Ta cesar pa je hotel zavarovati svojo državo tako, da bi bila popolnoma varna pred vpadi raznih bojevitih plemen. Zato je sklenil še stoječe zidove med seboj povezati in jih združiti v celoto. Zid je gradilo milijon delavcev, ki so mnogo pretrpeli zaradi lakote in jih je tudi dosti pomrlo, preden je bil zid dokončan.

Največje preglavice je delo graditeljem samo stavbno gradivo, ker so ga zelo težko dovažali čez stepe in planinske predele. Posebne težave so imele pri zidanju v zahodnem delu, ker so bili kamnolomi zelo daleč. Da bi del zidu, ki je severno od Pekinga, čim bolj podaljšali v morje, so baje potopili tam mnogo ladij, ki so bile naložene z železom in kamnjem. Tako so položili temelje skrajnem delu zidu.

Ves kitajski zid pa ni zgrajen iz kamnja. Tam, kjer niso mogli priti do kamnja, so delali debelo opeko iz zemlje, ki so jo znali tudi že žgati.

Ta "hudoba" gre od obale Rumenega morja do puščave Gobi. Zid ne teče v ravni črti, ampak v vijugah čez doline in planine, reke in ravnine, puščave in močvirja. Dolg je 2,500 km. To je toliko, kakor od Ljubljane do Glasgowa na Škotskem ali od Ljubljane do Tangera v španskem Maroku ali pa od Ljubljane do Aleksandrije. Računano seveda po zračni črti. Zid je visok 8 do 10 m, širok spodaj 6 do 8 m, zgoraj pa 5 do 6 metrov. Po vrhu zidu pečuje 4 do 5 m široka cesta, ki je večinoma lepo tlakovana, ob obeh straneh pa je ograja v kateri so odprtine za streljanje. V razdalji 150 do 200 m vsakebi štrlijo iznad zidu kvadratne dvonadstropne trdnjave, ki so jih imeli za opazovalnice. Kadar se je bližal sovražnik, so Kitajci storili tako, kakor naši pradedje, kadar se je bližal Turke: zakurili so ogenj. Tako so bili pravočasno obveščeni, da so se mogli pripraviti na obrambo. Na notranji strani zidu so bila vrata, skozi katera se je prišlo po stopnicah na trdnjavski zid, kadar je prihajal sovražnik.

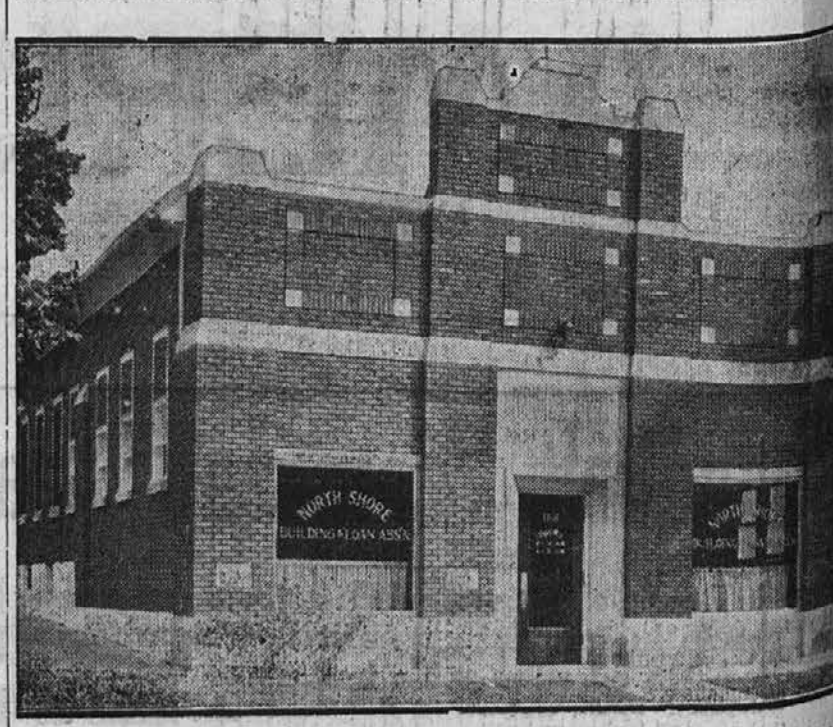
Toda na svetu je že tako: skoraj vsaka stvar počasi izgubi svojo veljavo. Bodisi zaradi nehalnega sveta, bodisi zaradi tega, ker ni več pomembna. Tako je tudi kitajski zid, ki se mu po kitajski pravi: "Yam-li-tang-ting," kar pomeni "zid deset tisoč lijev" ("li" je kitajska dolžinska mera) — izgubil tisti obrambni pomen, za katerega je bil sezidan. Ker ga niso dovolj popravljali, je začel razpadati. Toda čeprav danes ne služi več tistemu namenu, za katerega je bil sezidan, pa še vedno priča in bo še o veliki spretnosti in kulturi starih narodov ter tudi o tem, da je bil človek v vseh stoletjih krvoločna zver, v čemer se vedno bolj izpopolnjuje.

Strašna žaloigra v prazgodu

Brazilsko časopisje prinaša vest o strašni žaloigri, ki se je odigrala v brazilskem prazgodu, kjer je izgubil lovec na orhideje svoje življenje v pokrajini ob Amazonki.

Če bi lovec na orhideje Pablo Madoras slutil, v kakšne strahote ga bo speljala, 3000 dolarska nagrada, ki mu jo je obljubil neki trgovec iz Rio de Janeira za znamenito orhidejo "kraljico Michatoya," bi prav gotovo odklonil to ponudbo. Lovci na orhideje niso nikdar bogati. Vsak, kdor stremi za pustolovčinami, lahko na mah postane bogat, prav tako pa svoj denar lahko tudi kaj hitro zapravi. Madoras je ponudbo z veseljem sprejel in se podal na pot.

Brez posebnih težav je pro-

K 20-LETNICI SLOVENSKEGA DENARNEGA ZAVODA

North Chicago, Ill. — Z mesecem majem je preteklo 20 let, kar se je ustanovilo Slovensko Stavbino in Posojilno Društvo v slovenski naselbini Waukegan-North Chicago, Illinois (North Shore Building and Loan Association). V teku teh 20 let je ta družba postala ena izmed največjih slovenskih denarnih podjetij ali zavodov med Slovenci v Ameriki in danes ima že prebitka do en milijon dolarjev. To dokazuje složno delovanje med Jugoslavnimi v mestih North Chicago in Waukegan. Veliko število našega naroda ima danes svoje lastne domove zaradi pomoči, katere jim je bila dana potem tega našega Posojilnega društva.

Ustanovni odbor te organizacije v letu 1921 je bil: Frank Opeka Sr., predsednik; Frank Jerina, podpredsednik; John Umek, tajnik; Martin Svete Sr., blaginjak; Frank Barle, pomožni blaginjak, in Math Sutherland Sr., direktor. Današnji odbor pa obstoji iz sledečih slovenskih rojakov: John Zalar, predsednik; Joseph Zore, podpredsednik; Math Ivanec, tajnik; Joseph Petrovic, blaginjak; direktorji: Andrej Cepon, Martin Svete Sr., Frank Zre Sr., Joseph Furlan in Frank Pezdin.

Od začetka je bil v odboru kot pomožni blaginjak rojak John Zalar, in po preteku 20

let pa danes uraduje kot voditelj te velike finančne organizacije, katero vodstvo je prevzel že v letu 1923. Delničarji imajo polno zaupanje v njegovo pošteno in agilno vodstvo te skupine, katera tako lepo raste in napreduje v korist jugoslovanskega naroda v North Chicagu in Waukeganu, Ill.

Delničarji so v teku tega časa že prejeli dividende, kateri znašajo nad \$253,000 in to po 3% ali več letno. V teh letih je družba naredila posojil v znesku nad dva milijona dolarjev. Hipoteke na rokah danes znašajo nad pol milijona dolarjev in v vsem času uradovanja se je napravilo posojil nad dva milijona dolarjev. Skupni dohodki v tem času so znašali že nad štiri milijone dolarjev.

V tem času so delničarji naložili svojega denarja na vplivne člane delnice v svoti nad eden milijon dolarjev in ta denar je bil pošteno vrnjen vsakemu dolar za dolar, kadar ga je kdo potreboval. Danes imajo delničarji naloženega denarja v družbi okoli \$350,000, rezervni sklad za slučajnosti znašajo danes več kakor \$60,000.

Slika predstavlja dom te slovenske družbe v mestu North Chicago, Ill. in v tem uradu vrši svoja dela rojak Math Ivanec, kot tajnik že od leta 1923. Joseph Zore, podpredsednik.

ovijalk. Madoras ni mogel več ne naprej, ne nazaj.

Temna noč se je spustila na zemljo in gozd je oživel, toda to življenje je pomenilo strašno smrt za Madoras. Na tisoče komarjev je napadlo lovca na orhideje in na tisoče žuželk je porušilo njegovo že od os vso izmahljeno glavo in njegovo telo, za katerega so vsele samo še čuvalce njegove obleke. Nazadnje so se še mravlje spravile na ubo golega nesrečnega. Njegovi slednji kriki, ki jih nihče ni slišal, so zamrli v mučnem ropotanju, in prišla je smrt — resnica.

Ker se Madoras tri tedne ni vrnil iz divjega gozda, so ga šli njegovi prijatelji iskat. Našli so ga vsega prepletenega z ovijalkami. Zdravniki so ugotovili, kako je umrl Pablo Madoras, in tako so tudi časniki zvedeli za žaloigro tega lovca na orhideje.

Policija posreduje ženitev

Neki policijski urad v Stockholmu je dobil pismo švedskega zdravnika, živečega v Sanghajju, v katerem zdravnik lepo prošil, naj bi mu policija preskrbela lepoto in dobro švedsko dekle, katero bi se hotelo z njim poročiti. Policija je ustregla in je v kratkem času sporočila zdravniku, da je vse pripravljeno. Zdravnik je šel na pot in je kmalu prišel v Stockholm, kjer mu je policija predstavila več deklet, ki so izjavile, da bi rade postale njegove žene in šle z njim, kakor koli želi. Zdravnik se je odločil za eno bolničarko, ki je bila v službi v stockholmski bolnišnici. Je takoj na policiji z njo zaročil in kmalu nato tudi poročil.

Po komunistih!

V Washingtonu jih vedno bolj skrbi delavski položaj po deželi. To se pravi, da vlado skrbijo vedno pogostejše stavke, radi česar trpi produkcija v obrambeni industriji. Vlada je vedno bolj prepričana (se je precej kasno zbudila), da imajo tukaj roko vmes ruski agentje. To vladi in ameriškemu narodu pripoveduje že več let dan za dnem Diesov preiskovalni odbor. Pa je bilo dozdej samo zmig z rameni češ, eh, saj ni tako hudo in vraga se slika vse preveč črne-ga in s prevelikimi rožički.

Zdaj se pa tudi že v Washingtonu šepetajo, da se vrši tukaj sistematična propaganda, da se napravljajo kolikor mogoče veliko zaprek v obrambeni industriji. To pa iz dveh namenov: 1) da bi Anglija ne dobila od nas dovolj pomoči in bi bila tako izpostavljena nacijem na milost in nemilost in 2) da bi se tudi Amerika ne mogla dovolj dobro pripraviti za obrambo, kadar bodo evropski in azijski diktatorji pripravljeni pasti po nas.

Iz zanesljivih virov se je zvedelo, da je Stalin obljubil Hitlerju, da bo zanjel med ameriškimi delavstvom revolucijo in baje sta Hitler in Stalin že danes trdno prepričana, da sta s svojo propagando že toliko dosegla, da če bi ameriški kongres danes napovedal vojno, najsi jo že komurkoli, da bi izbruhnila v deželi revolucija.

Pa niso to morda kake babje čenče ali kaka ugibanja, ampak ima ameriška vlada topogledne dokaze že na rokah. Kakor se sliši v kapitolu, ne bo dolgo, kot bo ameriška vlada dala okusiti ruskim agentom svojo močno roko, kar ne bo nikoli prezgodaj, po našem skromnem mnenju.

Ameriška vlada pa nima na rokah nobenih dokazov, da ameriška komunistična stranka dela roko v roki z nemškim Bundom ali kakšno drugo nemško organizacijo. Če obstoji kaka taka solidarnost, potem znajo to zelo dobro skrivati. Toda dokazi pa so na rokah pri ameriški vladi, da so nazijski agentje iz Berlina in sovjetski agentje iz Moskve v najtesnejših in neprestanih stikih.

Ameriška vlada je prepričana, da je 95 odstotkov ameriškega delavstva zvestih in zanesljivih. Toda vlado pa skrbi ostalih 5 odstotkov, ki dobivajo svoja povelja in navodila iz Moskve. In ameriški vladi je dobro znano, da je ta mala peščica napravila dozdej že ogromno škodo v zastoji pri obrambeni industriji, v kateri je bilo dozdej že izgubljenih nad 3,000,000 delovnih dni.

Vlada je dozdej vse premilo in prenežno postopala s temi plačanci iz Moskve. Skrajni čas je, da zajezi njih revolucionarno delo. Ako vlada tega ne bo kmalu storila, se bo do tako razpasli in nam zrasli čez glavo, da bomo imeli dovolj opravka z njimi, ne da bi obenem še branili naše meje pred zunanjim sovražnikom.

Previdnost pri odpremi ladij

Morda se vam ne bo zdelo verjetno, pa je kljub temu fakt, da je Nemcem v Berlinu znan ves tovor, ki ga nosijo angleške ladje iz Zed. držav in to še predno ladja zapusti ameriško pristanišče. V Berlinu dobro vedo, kaj je naložila ladja in koliko od vsakega blaga. Samo tega pa ne vedo, kdaj bo ladja dosegla Anglijo in po kateri poti bo plula.

Prav za prav ni nobena težkoča zvedeti, kaj je angleška ladja naložila v Ameriki. Saj ni treba drugega, kot da gre kak nazijski agent v pristanišče in tam gleda, kaj ladja naklada. Naciju ni težko uganiti vsebine tovara, tudi če je ta v zabojih. In mnogo predmetov je, ki se sploh ne denejo v zaboj.

Nazijskim agentom tudi ni težko zvedeti, če je kaka ameriška ladja, naložena s tovorom, namenjena v Rdeče morje, kjer dobe potem to robo Anglež. Postava namreč zahteva, da vsak mož posadke ve, kam bo plula ladja, predno podpiše listine. Dostikrat vzame ladja izredno visoko zavarovalnino, če je namenjena v kako bolj nevarno zono. Vse to pa nemški agentje čisto lahko zvedo od posadke, ki tudi ne skriva, kam bo šla.

Toda potem, ko je angleška ladja v ameriškem pristanišču enkrat naložena, potem jo pa zavijejo v največjo tajnost. Nihče, razen poveljnika, ne ve, po kateri poti bo plula in tudi ne, kdaj bo odrinila iz pristanišča. Ko se enkrat v kaki tihi in temni noči izmuzne na morje, se obrne proti severu in pluje tesno ob kanadskem obrežju. Tam krene v kako kanadsko pristanišče, kjer čaka nekaj dni, morda tudi več tednov, da se zberejo angleške stražne ladje, ki spremljajo pošiljko.

Ko ladja slednjič odrine na odprto morje, dobi kapitan svoja povelja in navodila. In ta povelja mu izroči poveljnik stražnih ladij šele na morju. Torej niti sam kapitan tovarne ladje ne ve, dokler je pri obrežju, po kateri poti bo plula pošiljka proti Angliji. To ve samo poveljnik konvoja.

In ko so enkrat ladje na potu, se ne daje nobenih ukazov in navodil več, niti osebnost, niti potom radija. Šele, če sovražnik napade pošiljko, potem daje poveljnik stražnih ladij povelja potom radija. Prej pa molčijo radijski aparati na vseh ladjah, da tako sovražnik ne pobere kakih informacij.

Popolnoma drugače pa delajo ameriške ladje, ki svojo namenavano pot oglašajo javno in z morja neprestano pošiljajo radijska poročila, s katerimi naznanjajo, kje da se trenutno nahajajo. Razume se, da se to dela sedaj, dokler je Amerika še nevtralna.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

to sem mu hladno pove-
 "Govorila je o vas."
 "Se misli na mene?"
 "Misli že. In njeno mišlje-
 o vas in o vaši ljubezni se ni
 nič spremenilo, odkar sta
 zadnjikrat videla."
 "Kaj hočete s tem reči —?"
 "Da prav tako malo mara za
 ko tistikrat v Hamburgu,
 se spoznala plemenitega
 mladiča."
 "Lahko je in lovil sapo. Pa se
 karil in dejal odločno:
 "Ne zapustim je —! Čuval
 nad njo in gorje tistemu,
 bi ji približal —! Gorje
 prav posebno Meltonu, tiste-
 lopovu —! On je vsega
 je pravite da je sedaj?"
 "No, Judita!"
 "Kako —! Z izseljenci vred
 v tabor Yumov." "Zakaj pa
 pri Yumah je —? Zakaj pa
 nišla v naš tabor —?" je sr-
 čno.
 "Čemu bi naj vlačil izseljen-
 do puščavi? Utrujeni so. In
 bomo tudi mi koj odrinili
 ali."
 "Sli bomo —? Kam?"
 "No, v tabor Yumov."
 "Dahnil si je."
 "Kedaj jo bom videl?"
 "Jutri."
 "Povejte, koga se je oklenila
 Poznam jo —. Vsak dan
 bere drugega —."
 "Im —! In vkljub temu se
 ne za njo —? Si ne morete
 tisti druge?"
 "Zeno je povedal:
 "Kaj pa vi razumete o tem!
 orej koga si je izbrala?"
 "Nami jo vprašajte!"
 "Ene pa, prosim, pustite pri-
 ni! Utrujen sem. Pretečeno
 nisem nič spal in jutri bo-
 spet potovali. Počiti si mo-
 rnil sem mu hrbet.
 "In tabor je legel mir. Straž
 no več razpostavili, brez
 smo lahko spali. Ali je
 tudi zaljubljeni in ljubo-
 ni atlet, tega ne vem. Misel
 nezvestobo zaročenke mu
 najbrž ni dala miru.
 "In pa sem koj zaspal in
 do ranega jutra."
 VI
 Stovo od Almadena
 "Prugo jutro smo se zgodaj
 pravili. Živahno vrvenje je
 po taboru, vse je bilo vese-
 lo, dobre volje. Saj smo šli
 praznik praznik praznik praznik
 in slovo od Almadena za-
 po.
 "Pa smo potovali in še
 večerom smo prispeli v ta-
 Yumov pod Almadenom.
 "In rojaki in Yume, vsi so nas
 pozdravljali."
 "Ko je bilo vzklikanje in po-
 slavljanje mimo in ko so bili
 in oskrbljeni, smo se utabo-
 ni se pripravili za nočeva-
 Pogovarjal sem se še z iz-
 selenci, ko sem čul Meltona, ki
 ležal nekaj v stran od Wel-
 la. Pravil je:
 "Čuj, Weller, ali vidiš tamle
 "Kaj?"
 "Kje?"
 "Kaj?"
 "Ni zvezan!"
 "Pa res —! Kaj naj to po-
 ni?"
 "Slutim, kaj pomeni. Že dol-
 sem razmišljam, kako je bi-
 moglo, da se je Old Shat-
 handu posrečilo priti v rud-
 In mislim, da sem uganil."
 "Misliš, da nas je izdal oni
 ali —?"
 "Player —? Seveda! Saj tu-
 drugače biti ne more. Prost
 sicer bi bil zvezan —. Izdal
 je in si kupil svobodo!
 "Da nisem zvezan, bi mu že po-
 stal!"
 "Da! Izplačal bi mu —!"
 "Pomolčal je in zaklical:
 "Player, he, Player!"

Player je stal blizu mene.
 Okrenil se je.
 "Kaj je?"
 "Pojdij sem. Rad bi te nekaj
 vprašal."
 "Stopil je k Wellerju.
 Pa še nekdo drug je čul kli-
 canje, Herkul.
 "Glej glej —!" je dejal.
 "Weller —! Tisti bo moj!"
 Vstal je in stopil za Player-
 jem.
 "Šel sem za njima, da bi pre-
 prečil morebitni izbruh Herku-
 love maščevalnosti. Mož je bil
 nepreračunljiv."
 "Lahko bi bil vobče zabranil
 pogovor med Wellerjem in
 Playerjem. Pa upal sem, da
 morebiti zveza kaj novega o na-
 črtih Wellerja in Meltona. Na
 nesrečo niti mislil nisem."
 "Bilo je čisto tako, kot da se
 je moralo zgoditi, kar se je zgo-
 dilo —."
 "Kako pa si ti prišel semkaj
 v Almaden —?" je vprašal
 Weller Playerja. Njegov glas
 ni bil prav nič neprijazen.
 "Old Shatterhand me je iz-
 nenada prijel na hčienidi in
 vzal s seboj."
 "Kako si bil nepreviden!"
 "Pa zdi se, da se ti bolje godi
 ko nama —. Prosti si —. Kako
 je to mogoče —? Si se pač pri-
 kupil Old Shatterhandu, kaj?"
 "Player je pomišljal, ali bi
 povedal resnico ali ne, pa odgo-
 voril:
 "Zakaj pa ne? Vnaprej sem
 vedel, da bo z nami pri kraju,
 ko sta nam prišla Old Shatter-
 hand in Winnetou na sled. Ujet
 sem bil in kogar imata ta dva
 lovca v pesti, tisti ne uide več.
 Čemu bi si naj ne bil rešil živ-
 ljenja —?"
 "In razen tega," je obotavlja-
 je se nadaljeval, "ti moram po-
 vedati, da sem vaju prepoznal.
 Sama sta mislila pograbit levi-
 ji delež, mene pa odpraviti z
 malenkostjo —. In končno —."
 "No, in končno —?" je silil
 Weller, ko je Player umolknil.
 "In končno, priznam, so se
 mi odprele oči. Zasmilili so se
 mi siromaki, ki bi naj bili po-
 ginili pod zemljo. Nisem mogel
 več pozabiti na nje, uvidel sem,
 da je zločin, velik zločin, kar
 smo storili in kar še mislimo
 storiti z njimi."
 Weller se je režal.
 "Tako —? Si šel med pobo-
 žnjake —? Kar nenadoma?"
 "Tisto ne. Pa upam, da se
 bom poboljšal in prosil Boga
 odpuščanja za to, kar sem za-
 grešil."
 "Tako —? No, kakor te ve-
 seli!"
 "Pa povej, ali si zvedel, kaj se
 bo zgodilo z nama?"
 "Ni upanja, se bojim, da bi
 bila kedaj spet prosta."
 Weller je pomolčal. In ko je
 spet govoril, je bil njegov glas
 slinno mirnejši in, skoraj bi re-
 kel, milejši.
 "Prav za prav si si zaslužil
 isto usodo kakor midva," je na-
 daljeval. "Pa veseli me, da bo
 vsaj eden izmed nas ušel smrti
 —."
 "Spet je pomolčal. Vse počas-
 neje in zamišljeno je govoril.
 "Kako pa je z mojim si-
 nom?" je vprašal. "Iskal sem
 vas, da bi zvedel, kaj se mu je
 pripetilo, pa vas nisem našel."
 "Ti naj povem resnico?"
 "Stari je vidno prebledel.
 "Mislim, da me ne bo ubila.
 Torej na dan z resnico! Nisem
 slabič, sam veš!"
 "Morebiti je bilo res, vkljub
 temu pa mu je silen strah gle-
 dal iz oči. Oče se je oglašal v
 njem —."
 "In ko Player ni odgovoril, je
 vprašal:
 "Torej mrtev —?"
 "Da!"
 "Mrtev — mrtev —!"
 "Zaprli je oči."
 (Dalje prihodnjič)

1941	JUNE	1941
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JUNIJ

22.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ ima piknik na Pin-
 tarjevih prostorih v Euclidu.
 22.—Društvo Združeni brat-
 je št. 26 SSPZ priredi piknik
 na Stuškovi farmi.
 22.—Krožek podružnice št. 41
 SZS blagoslovi bandero.
 Zvečer bo ples v SDD na Wa-
 terloo Rd.
 29.—Piknik fare sv. Lovren-
 ca na Basta Grove, Turney Rd.
 29.—Društvo sv. Janeza Krst-
 nika, št. 71 ABZ priredi piknik
 na Stuškovi farmi v Wickliffe,
 Ohio.
 29.—Jugoslovanski dan pri-
 redi Jugoslovanski nar. dom,
 W. 130 St. in McGowan Ave.,
 West Park; začetek ob dveh
 popoldne.
 29.—Društvo Ložka Dolina
 priredi piknik na Anton Debe-
 čevih farmah v South Madison,
 Ohio.
 29.—Mladinski pevski zbor
 na Waterloo Rd. priredi pik-
 nik na SNPJ farmi.

JULIJ

4.—Four Points Tavern pri-
 redi piknik na Stuškovi farmi
 v Wickliffe, O.
 13.—Piknik Slovenske za-
 družne zveze na Močilnikarje-
 vi farmi.
 13.—Skupna društva fare sv.
 Vida imajo piknik na Pintarje-
 vi farmi.
 13.—Društvo Brooklynski
 Slovenci, št. 48 SDZ priredi
 piknik v SND na 6818 Denison
 Ave.
 20.—Pevski zbor Slovan pri-
 redi piknik na Močilnikarjevi
 farmi.
 20.—Pevsko društvo Zvon

priredi vrtno veselico na pro-
 storih Slovenskega doma, 6818
 Denison Ave.

27.—Slovenski groceristi in
 mesarji piknik na Pintarjevi
 farmi.

27.—Godba fare sv. Lovren-
 ca priredi piknik v Slovenskem
 domu, 6818 Denison Ave.

AVGUST

3.—Društvo Cerkniško jeze-
 ro št. 59 SDZ priredi piknik na
 Stuškovi prostorih.

3.—Farni piknik župnije
 Marije Vnebovzete na Močil-
 nikarjevi farmi.

3.—Društvo Soča, št. 26 SDZ
 ima piknik na prostorih Doma
 Zapadnih Slovencev, 6818 Deni-
 son Ave.

17.—Piknik Združenih mla-
 dinskih pevskih zborov na far-
 mi SNPJ.

24.—Vseslovenski katoliški
 shod priredi Zveza društev
 Najsv. Imena na Brae Burn
 prostorih, 25000 Euclid Ave.

SEPTEMBER

1.—Godba fare sv. Vida
 ima piknik na Brae-Burn pro-
 storih, 25000 Euclid Ave.

14.—Zajednički dan HBZ,
 koncert in ples v avditoriju S.
 N. D.

20.—Lucky Stars št. 61 SDZ
 ples v avditoriju SND.

21.—Društvo Ilirski vila št.
 173 ABZ proslava obletnice v
 SND.

27.—Proslava 20 letnice dru-
 štva sv. Jožefa št. 169 KSKJ, s
 parado, slavnostnimi obredi v
 cerkvi Marije Vnebovzete, ban-
 ket in varietni program v Slo-
 venskem domu na Holmes Ave.

27.—Društvo sv. Cirila in
 Metoda št. 18 SDZ, plesna ve-

selica v avditoriju SND.

28.—Glasbena matica vpri-
 zori opero "Cigan baron" v av-
 ditoriju SND.

OKTOBER

4.—Društvo Kristusa Kralja
 št. 226 KSKJ priredi plesno ve-
 selico v SND.

5.—Slovenska ženska zveza
 priredi predstavo v avditoriju
 SND.

11.—Društvo Lipa št. 129
 SNPJ priredi plesno veselico v
 SND.

11.—Društvo Collinwoodske
 Slovenke št. 22 SDZ proslavlja
 20 letnico obstanka z banke-
 tom v Slovenskem domu na
 Holmes Ave.

12.—Društvo Slovan št. 3
 SDZ proslava 30 letnice v SND.

18.—Društvo Slovenske So-
 kolice št. 442 SNPJ priredi ve-
 selico v SND.

18.—Društvo Clevelandski
 Slovenci, št. 14 SDZ priredi
 plesno veselico v Twilight dvo-
 rani.

19.—Podružnica št. 47 SZS
 obhaja 10 letnico obstanka v
 SND na 80. cesti.

19.—Oltarno društvo fare
 Marije Vnebovzete obhaja 25
 letnico v Slovenskem domu na
 Holmes Ave.

25.—Društvo Jutranja zve-
 za št. 137 ABZ praznuje 20
 letnico obstoja s plesno veseli-
 co v Twilight Ballroom.

25.—Podružnica Slovenske
 moške zveze št. 3 zabavni ve-
 čer v Slovenskem domu na
 Holmes Ave.

25.—Slovenska zaščitna zve-
 za priredi plesno veselico v
 SDD na Waterloo Rd.

25.—Društvo Danica, št. 11
 SDZ priredi plesno veselico v
 SND na St. Clair Ave.

26.—Dramsko društvo Ivan
 Cankar ima predstavo v SND.

26.—Pevski zbor društva
 Zvon priredi svoj redni jesen-
 ski koncert v SND na 80. cesti.

31.—Društvo Carniola Tent
 1288 T. M. ima Halloween ples
 v SND.

NOVEMBER

8.—Plesna veselica društva
 Kras št. 8 SDZ v Slovenskem
 domu na Holmes Ave.

16.—Mladinski pevski zbor
 Črčki priredi koncert v SND
 na 80. cesti.

16.—Društvo Slovenski dom
 št. 6 SDZ obhaja 30 letnico ob-
 stoja v Slovenskem društvenem
 domu na Reher Ave.

29.—Društvo Ložka Dolina
 priredi veliko plesno veselico v
 Slovenskem domu na Holmes
 Ave.

DECEMBER

14.—Pevski zbor Slovan pri-
 redi koncert v SDD na Water-
 loo Rd.

27.—Božičnica mladinskega
 pevskega zbora Škrjančki v
 Slovenskem društvenem domu
 na Reher Ave.

Eno samo golobje

peresce

"No," je dejal kriminalni ko-
 misar policijskemu zdravniku,
 "kdaj bi se naj bil po vašem
 mnenju ta zločin zgodil?"

"Najkasneje krog polnoči ...
 Zabodljaj v srce!"

"Krog polnoči ... To se tudi
 ujeva z izpovedjo služinčadi! A
 kdo bi bil morilec starega
 gospoda? In kam naj bi bilo
 prišlo morilno orožje?" Kriminalni
 komisar se je naslonil na
 kamin. "Služinčad ni bila, ne-
 čak umorjenca je precej jasno
 po dal svoj alibi, in tajnik stare-
 ga gospoda je bil to noč, kakor
 že večkrat v poslednjem času,
 izven hiše. S kakšnim orožjem
 pa je bil umor izvršen, gospod
 doktor?"

"Bržkone v bodalom."
 "V redu, recimo, da je bilo
 tako ... S slehernim jeklom je
 moči moriti in ni niti treba, da
 bi bilo jako ostro."

"In da orožje ni bilo brušeno,
 je dokaz rana."

"Do tu bi bila stvar še nekam
 v redu. Vse drugo pa je ne-
 jasno in sicer zato, ker ne mo-
 remo videti orožja."

"To je pa morilec vzel s se-
 boj."

"Kar je dokaz, da je bil umor
 dobro premišljen! Če se zgodi
 kak umor iz jeze ali v silobran-
 ju, tedaj se morilec presneto
 malo zmeni za orožje in le brž
 zbeži! — Gospod doktor, v ro-
 kah imamo neko malenkost, ta-
 ko rekoč nič, en sam dihljaj, ki
 ga utegne že najmanjša sapica
 odpihniti. A prav ta malenkost
 ni zmede vse moje misli o tej
 zadevi. No, gospod nadzornik,
 in kriminalni komisar se vpra-
 šujoče ozre v policijskega nad-
 zornika, ki vstopi ves zaripel od
 mraza v sobo, "ali ste kaj na-
 šli?"

"Pa še nekaj prav važnega!
 Tu je morilčevo orožje ..."

"Kaj?" Kriminalni komisar
 vzame v roke bodalo, na čigar
 ozki klini so bile opazne krvave
 srage, "nož za papir?"

"Tik vrtnih vrat je tičal v
 zamrzli zemlji in je last gospo-
 da Filipa, nekaka umorjenega
 gospoda."

Kriminalni komisar je polo-
 žil nož za rezanje papirja na
 mizo, pristopil je k oknu, opa-
 zoval jato golobov, ki je vze-
 tela s strehe vrtnarjeve hiše,
 preiskal je vrtno okensko šipo,
 sklonil se je daleč ven in je na-
 glo dejal: "Nadzornik, pokličite
 tajnika starega gospoda na
 kratek pomenek!"

Ko se je čez nekaj minut po-
 javil mladi mož, ga je komisar
 vljudno nagovoril:

"Le nekaj vprašanj, gospod
 tajnik ... Ali poznate to bodal-
 ce?" Komisar je porinil nož čez
 mizo.

"Kaj ga ne bi? To je nož za
 rezanje papirja in je last gos-
 poda Filipa, nekaka ..."

"A to ni pravo morilčevo oro-
 žje! Morilec je bil tako prebri-
 san, da si je izbral orožje, ki iz-
 gine samo od sebe in je odvalil
 sum na nekoga drugega ... Vi
 bi imeli kot tajnik in premože-
 ljski upravnik umorjenca ven-

dar koristi od smrti svojega go-

spodarja?"
 "Ali hočete s tem reči ..."

je ogorčen vzkliknil tajnik.
 "Jaz sem smrtonosno rano
 natančno preiskal in sem našel
 na robu rane majhno, puhasto
 golobje peresce. Pretkani mo-
 rilec si je poskrbel dokaz svoje
 nedolžnosti in je kot navadno
 odšel po večerji ven, a se je vr-
 nil, ne da bi ga kdo videl, od-
 lomil je ledeno svečo z žleba —
 tisto ledeno svečo, ki tamle
 manjka — in to jeklenotrdno le-
 deno svečo je zabodel svoji žr-
 tvi v prsi! Ali me zdaj razu-
 mete? Sum pa je odvalil na ne-
 dolžnega, čigar nož za rezanje
 papirja si je prisvojil ..."

Mladji tajnik je z groznim
 pogledom buljil v komisarja.

"To ...", je zamrmral skoraj
 neslišno, "To ... je ..."

"To je, da samo to! To mo-
 rilno orožje se je seveda raz-
 tajalo in izginilo ... Toda —
 eno samo golobje peresce je
 morilec prežrl, glejte, tole pe-
 resce, ki je bilo na ledeni sveči
 primrzlo ..."

(K. Breslauer)

IZ DOMOVINE

Zagorje. Zagorsko župnišče
 je postalo premajhno, ker smo
 lansko leto dobili svojo dekanijo
 s podružnicami najbližjih okoli-
 skih župnij. Da bi razširili se-
 danje prostore, so te dni pričeli
 pri zadnjem delu župnišča z od-
 kopavanjem zemlje, da bi lahko
 kar naprej prizidali nekaj me-
 etrov nove stavbe. Delavci, ki so
 kopali temelj in odvažali zemljo,
 so bili premalo previdni, ter ni-
 so sproti zavarovali izpodkopa-
 no zidovje. Ker je temelj župni-
 šča bil slab in tudi zidava ni bila
 prvovrstna, je bilo čutili poka-
 nje zidovja. Ponoči pa se je ste-
 na naenkrat sesula in je vse
 skupaj zgrmelo na zemljo. Ker
 je bil z zidovjem zgrmel tudi
 hodnik, so se morali iz zgornjih
 stanovanj kar po lestvicah spu-
 stiti na tla. Sreča je, da se je
 nezgoda izvršila zgodaj zjutraj,
 kajti če bi se zgodilo to v času
 dela, bi bilo veliko smrtnih žr-
 tev.

—Ban boter osemnajstemu
 otroku. V Radgonci v bližini
 Dola pri Litiji ima 45-letni po-
 sestnik Franc Oblak tako veliko
 družino, da ne morejo vsi jesti
 za eno mizo. 43-letna posestni-
 kova žena Rozalija je namreč
 pred nedavnim povila v ljub-
 ljanski poročnišnici osemnajste-
 ga otroka. Krepkega fanta,
 medtem ko šteje njen najstarej-
 ši sin 21 let. Izmed 16 živih
 otrok je deset fantov in šest de-
 klet. Zadnemu otroku je botro-
 val ban g. dr. Marko Natlačen,
 ki ga je sam držal pri krstu.

MALI OGLASI

Trgovina naprodaj

Proda se delikatesna trgo-
 vina, ki obstoji že 25 let; elektri-
 čni soda fountain; Frigidaire
 ledenica za sladoled z 8 odprt-
 nami; nov električni dairy coun-
 ter; licenca za 6% pivo in vino;
 najeminska pogodba za 5 let;
 rent pocen. Vprašajte na 1401
 E. 55. St., ali pokličite ENdi-
 cott 9707. (140)

Gostilna in restavracija

se proda

Gostilna z D-2 licenco in re-
 stavracija v industrijskem okra-
 ju, se proda radi vpoklica last-
 nika k vojakom. Proda se po
 zmerni ceni. Za nadaljna po-
 jasnila pokličite Henderson
 7264. (140)

Ženska želi delo

Ženska srednjih let želi dobi-
 ti delo za pomoč v restavraciji
 ali za oskrbo in varstvo otrok
 pri kakšnem vdovu. Vprašaj-
 te pri Antoniji Rupnik, 6513
 Juniata Ave. (140)

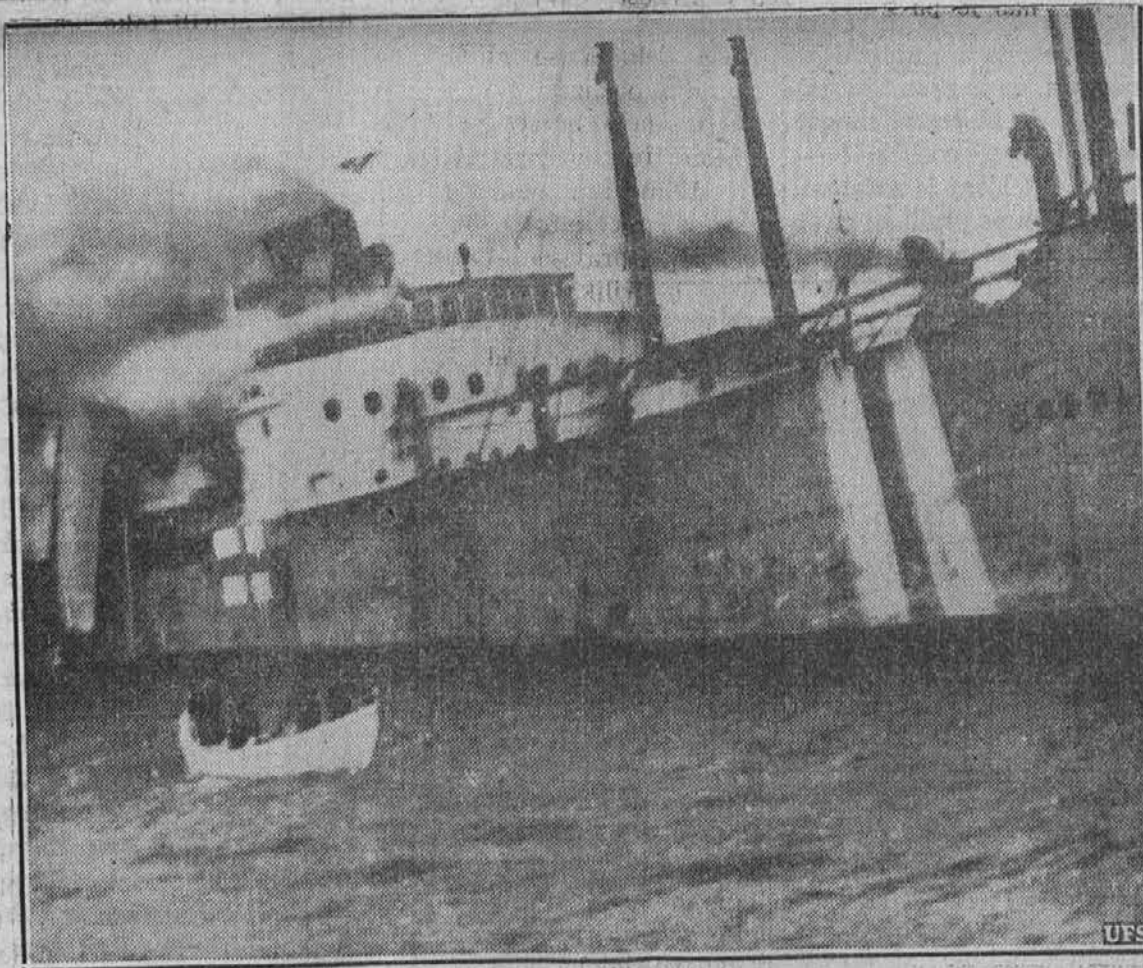
Priatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA

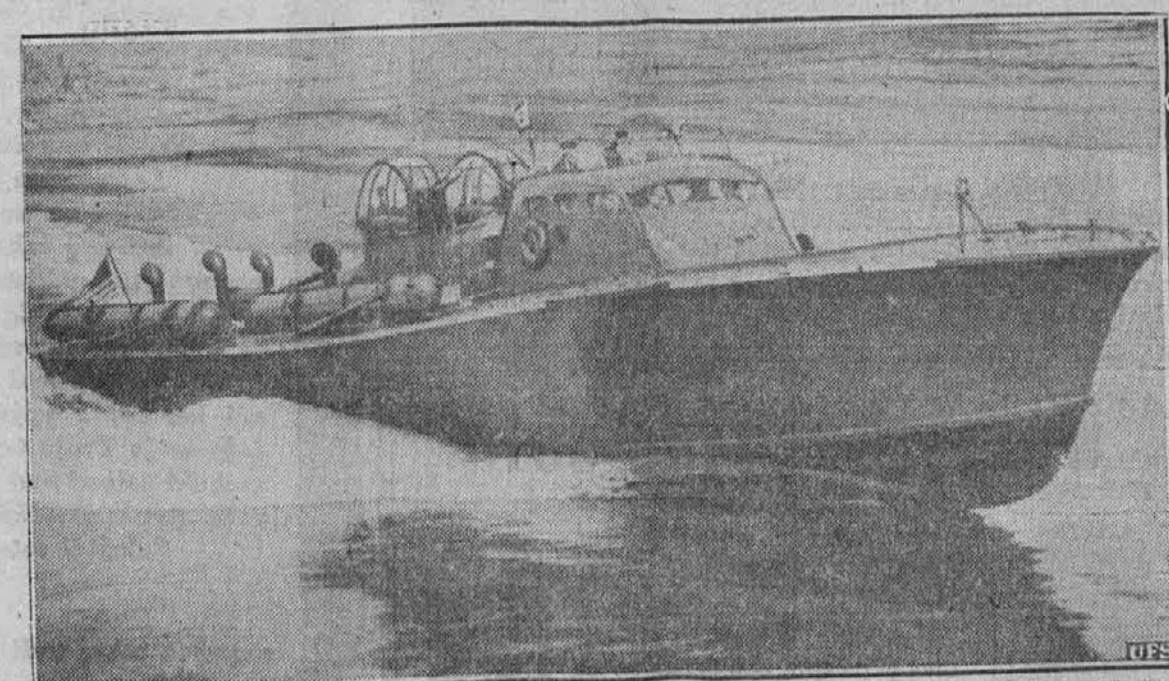
Prescription Specialists

Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

ENDicott 4212

Na sliki vidimo potapljačo se finsko trgovsko ladjo Carolina Thorden, katero so
 potopili nemški bombniki ob norveški obali. Ob ladji vidimo resilni čoln, ki hiti na po-
 moč.

Stric Sam je naročil tudi nekaj takih na japonskih torpednih čolnov kakor nam ga ka-
 že gornja slika. Čoln nosi štiri torpede in štiri strojne puške, je štirimotorni in lahko
 plove z brzino 50 vozlov na uro pri napadanju ali na begu ...

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIZ

Ob praznikih, ki so jih obhajali z največjim sijajem — ob praznikih Device Marije, svetega Rešnjega Telesa in na dan apostola svetega Andreja — so prihajali v nunsko cerkev prebivalci iz najbližjih srenj na obeh straneh fjorda, druge dni pa so bili pri maši le samostanski zakupniki in delavci, ki so stanovali v neposredni bližini. Le-ti pa velike cerkve niso napolnili.

Poleg tega so prihajali še reveži — stalni gostje, ki so po oporoki bogatih ljudi na dan zadušnice dobivali piva in jedi ter so tudi sicer skoraj sleherni dan prihajali gori v samostan, posadali ob kuhinjskem zidu, jedli in ustavljali redovnice, ki so hodile čez dvorišče, da bi pripovedovali o svojih skrbih in nadlogah. Bolniki, pohabljeni in gobavci so prihajali in odhajali — tukaj jih je bilo mnogo bolnih za gobami, toda ob morju je vedno tako, je pravila gospa Ragnhild. Prihajali so najemniki in prosili olajšav in spregleda, potem pa so zmeraj vedeli mnogo povedati o svojih nezdodah in težavah. Čim bolj usmiljenja vredni in nesrečni so bili ti ljudje, tem bolj odkrito in brez sramu so govorili s sestrami o svojih razmerah, čeprav so krivdo za nesrečo radi valili na koga drugega in so venomer imeli pobožne reke na jeziku. Ni čuda, da so se med odmorom in v tkalnici pogovori nun prav radi sukali okrog življenja teh ljudi — da, sestra Turid je celo to zaupala Kristini, da začne redovnice pri svojih posvetovanjih o kupčiji ali podobnem pogosto reševati zadeve tistih ljudi, ki imajo s tem kaj opraviti. Kristina je iz pripovedovanja sester mogla razbrati, da o stvarih, o katerih govorijo, le toliko vedo, kolikor so slišale od ljudi samih ali pa od samostanskih služabnikov, ki so poprej živeli zunaj v dolini. Bile so zelo lahkoverne, pa najsi so njihovi podložniki govorili dobro o sebi ali pa slabo o svojih sosedih — in potem je Kristina vedno hudo jezna premišljevala o tem, kolikokrat je že slišala, kako so brezbožni ljudje, da, celo tisti menih prosjak brat Arngrim, gradili nunske samostane, češ da so gnezda opravljanja, ter natočevali sestre, da kar požirajo čenče in nesramne govorice. Celotisti ljudje, ki so prihajali v samostan in z jadikovanjem polnili ušesa gospe Ragnhildi ali katerisibodi sestrji, ki so jo mogli prestreči, so med sabo nuna očitali, češ, kadar so same, pa govore o stvareh, ki silijo k

njim v samostan iz sveta, kateremu so se bile radovoljno odrekale. To se ji je zdelo prav isto kot gozbeždanje o samopasnem življenju redovnic — take govorice so raznašali ljudje, ki so iz rok sestra že dostikrat prejeli kakšen dober grizljaj, medtem ko so se služabnice božje postile, bede, molile in delale, preden so se zbrale v refektoriju k prvemu svečanemu obedu.

Zategadelj je Kristina z ljubečim spoštovanjem služila redovnicam ves čas pred svojo posvetitvijo. Dobra nuna pač ni morda ne postane, si je mislila, sem se vse preveč odvadila biti zbrana in pobožna, vendar pa hočem postati tako krotka in vdana, kot bo Bogu po volji. Bilo je konec poletja v letu 1349, preživela je zdaj dve leti v rein-skem samostanu ter bi morala biti še pred božičem preoblečena v nuno. Sporočili so ji veselo vest, da prideta k njeni posvetitvi oba njena sinova v spremstvu opata Janeza. Ko je zvedel za sklep svoje matere, je brat Bjorgulf dejal:

“Zdaj se izpolnjuje moje sanje — letos se mi je dvakrat sanjalo, da jo bova videla še pred božičem — čeprav se čisto tako, kot je bilo v sanjah, ne more zgoditi, zakaj v sanjah sem jo videl.”

Tudi brat Nikulaus je pokazal veliko veselje. Hkrati pa je zvedela o njem še druge stvari, ki niso bile dobre. Nastopil je bil s silo zoper kmete doli pri Steinkjerju — ti kmetje so se prepirali s samostanom zaradi neke ribarske pravice, in ko so jih menili neko noč zalotili, da hočejo razdreti samostansko lestvico za lov na losose, je brat Nikulaus enega premikastil, drugega pa vrzel v reko ter si obenem s sirovim preklinjanjem naprtil velik greh.

VII

Nekaj dni nato je šla Kristina z nekaterimi redovnicami in samostanskimi sestrami nabirati v borovje drevesnega lišaja za barvanje zelenega blaga. Ta lišaj je precej redek in raste zlasti na podrtih deblih in suhih vejah. Ženske so se kmalu razkropile po gozdu in izgubile v megli druga drugo izpred oči.

To čudno vreme je trajalo zdaj že več dni — vetra ni bilo nobenega, pač pa gosta megla, ki se je nad morjem in tja proti goram nenavadno svinčeno silov lesketala, kadar se je semtertja toliko dvignila, da je človek mogel nekoliko videti preko pokrajine. Potem pa se je spet zgostila v pršavico, ali pa se je tako močno svetila, da se je tam, kjer je stalo sonce v čadu, pokazala bela pega. Nепrestano pa je pritiskala nenavadno težka gorkota kot v parilnici, kar je bilo tu doli ob fjordu in povrh tega še ob tem letnem času — bilo je dva dni pred praznikom Marijinega rojstva — nekaj tako presenetljivega, da so vsi ljudje govorili o vremenu in ugibali, kaj neki bo iz tega.

Kristina se je potila v mrtvi vlažni toploti in misel na novico, ki jih je dobila od Naakkveja, so ji stiskale srce. Dospela je na rob gozda, do ograje ob poti, ki je vodila sem gori od morja, in medtem ko je stala tamkaj in strgala mah s plotja, je prihajal mimo Sira Elliv, ki se je vračal skozi meglo proti domu. Ustavil je konja ter omenil nekaj o vremenu, in tako sta se zapletla v pogovor. Tedaj je vprašala duhovnika, ali kaj ve o teh novicah glede Naakkveja — čeprav si je že mislila, da bo za-

stonj; Sira Elliv se je zmeraj delal, kot da nič ne ve o notranjih prilikah v samostanu na Tautri.

“Mislim, da se ti ni treba bati, Kristina, da bi zavoljo tega pozimi ne smel priti semkaj,” je rekel svečenik. “Tega se nemara bojiš?”

“Vse kaj hujšega, Sira Elliv. Bojim se, da Naakkve nikdar ni imel poklica za duhovnika.” “Mar misliš, da smeš soditi o teh stvareh?” je vprašal svečenik in namrščil obrvi. Nato je stopil s konja, ga privezal, se s komolci oprl na plot ter ženo ostro in izprašujoče pogledal. Kristina je rekla:

“Bojim se, da Naakkve težko prenaša redovniško pokorščino — tako mlad je bil, ko je stopil v samostan, saj ni vedel, čemu se odreka, in samega sebe še ni poznal. Toda vse tisto, kar se je dogajalo, medtem ko je dorasčal — izguba očetne dediščine, razpeltija, ki jo je videl med očetom in materjo in ki se je končala z Erlendovo smrtjo, vse to je bilo krivo, da ga je minilo veselje do življenja med svetom. Vendar nisem nikdar opazila, da bi bil zbog tega postal pobožen —”

“Nisi? — Redovniška pokorščina je bila za Naakkveja nemara prav tako težka kot za prenekaterega drugega dobrega meniha hude krvi, kakršen je on, ki je še mlad po vrhu — morda premlad, da bi, še preden je svet prav tako krut strahovalec kot katerikoli drugi gospodar, in navsezadnje gospodar, ki ne pozna usmiljenja. Zato mislim, da bi sama lahko presodila, sestra —”

In če je res, da je Naakkve stopil v samostan bolj zaradi brata kot iz ljubezni do Stvarnika, pa vendarle mislim, da mu Bog ne bo odrekel plačila, ker je bratu na ljubo zadel križ na svoje rame. Mati božja, Marija, ki jo je Naakkve, kolikor vem, že od zgodnje mladosti častil in ljubil, mu bo nekega dne gotovo jasno pokazala, da je njen Sin prišel na svet, da bi postal njegov brat in da bi zanj nosil križ — Zares — Konj je začel vohati duhovniku po prsih, ta ga je pogledal in napol sam zase de-

jal: “Že od otroških let je imel moj Nikulaus nenavaden dar za ljubezen in trpljenje — dejal bi, da ima nemara le poklic za meniha.”

“Sicer pa,” je rekel in se obrnil k ženi, “si vendar že toliko videla na svetu, se mi zdi, da bi se lahko nekoliko bolj zaupljivo zanašala na Boga Vsemogočnega. Ali še nisi opazila, da podpira vsako dušo, dokler ga duša ne izpusti? Ali misliš, ženska, kakor si še otročja za svoja leta, da sta bridkost in ponižanje, ki si ju žela, božja kazen za greh, ker si stregla svoji sli in svojemu napuhu po potih, ki jih je Bog svojim otrokom prepovedal? Ali hočeš reči, da si ti kaznovala otroke, kadar se je kateri oparil, ker je vtaknil roko v kotel vrele vode, čeprav si ukazala, naj se mu ne približajo, ali kadar se je pod njimi udrl tenki led, pred katerim si jih svarila? Ali ne sprevidiš, da si se vselej, kadar se je zdrobila tenka ledena skorja pod teboj — pogreznila, kakor hitro si izpustila božjo roko, kadar pa si zavpila k njemu, da si bila vselej rešena iz globočine? Mar ljubezen, ki je vezala vaju dva z očetom, celo tedaj, kadar si se mu s svojo kljubovalnostjo in svojevols-

nostjo postavila po robu, ni bila navzlic temu tolažba in hladilo, čeprav si morala utrgati sad svoje nepokorščine do njega?”

Ali ti še zdaj ni jasno, sestra: Bog ti je vselej pomagal, kadar si ga za to prosila, čeprav si ga prosila samo s polovičnim in neiskrenim srcem, in dajal ti je mnogo več, kot si pričakovala. Ljubila si Boga, kot si ljubila svojega očeta, ne tako močno, kot si ljubila svojo voljo, vendar pa toliko, da si bila vedno žalostna, kadar si se ločila od

njega — in bila si deležna milosti, da je med hudobijo, ki ti je zrastle iz semena kljubovalnosti, uspevalo tudi kaj dobrega.

Tvoji sinovi — dva od njih je vzel k sebi, ko sta bila še nedolžna otroka; za ta dva ti ni treba biti v strahu. In drugi so se lepo razvili — čeprav ne ravno tako, kot si ti hotela. Isto je nemara tudi Lavrans mislil o tebi —

In tvoj mož, Kristina — Bog bodi milostljiv njegovi duši — življenju — kadar ni šlo zate so zanj vedno veljale besede:

očitala njegovo nespamet. Te kot ponosno žensko bi moralo biti — se mi zdi — spoznane, da te je Erlend Nikulausson vodil s seboj skozi sramoto, izdajstvo in kri, veliko hujše, ako bi vsaj enkrat videla, da je ravnal po hladnem preudarnosti. In zdi se mi, da si mogla zlasti s svojo zvestobo — v ziji in trdosrčnosti, kakor tudi ljubezni — navezati Erlendov nase, dokler sta bila oba pri življenju — kadar ni šlo zate so zanj vedno veljale besede:

1890

1941

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebridko vest, da je nemila smrt zahtevala življenje in je odvzela iz naše srede ljubljene in nikdar pozabljene soproga in očeta

Charles Primož Laurič

ki je za vedno zatisnil svoje blage oči dne 11. maja, 1941, v starosti 50 let. Doma je bil iz vasi Hudi Vrh, pošta Bloke na Notranjskem. Po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida smo ga položili k večnemu počitku dne 14. maja 1941 na Calvary pokopališče.

Globoko hvaležni se želimo tem potom prisrčno zahvaliti Msgr. Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za obiske na domu v boleznih. Enako tudi prisrčna hvala Rev. Max Sodji za molitve v pogrebni kapeli ob krsti pokojnega, za spremstvo iz pogrebne kapele v cerkev in za opravljeno sv. mašo in cerkvene pogrebne obrede. Prisrčna zahvala naj velja vsem, ki so ga obiskovali v bolnišnici in na domu, posebno pa bratu pokojnega in soprogi Mr. in Mrs. Henry Laurič in družini, moji sestrji in soprogu Mr. in Mrs. Vincent Beno in družini in sestrji pokojnega in soprogu Mr. in Mrs. John Pirnat, ki so nam bili v veliko pomoč in tolažbo v času boleznih in v teh najbolj žalostnih in težkih dnevih, kakor tudi vsem drugim, ki so nam kaj dobrega storili na en način ali drugi.

Iskrena hvala tudi vsem, ki so ga prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se udeležili svete maše in pogreba.

Globoko hvaležni se želimo prisrčno zahvaliti vsem onim, ki so v zadnji pozdrav okrasili krsto pokojnega s krasnimi vencami in sicer: bratu Mr. in Mrs. Henry Laurič in družini, Mr. in Mrs. Gus Bartelme, sestrji pokojnega Mr. in Mrs. John in Mary Pirnat in družini, Mr. in Mrs. Andrew Zakrajšek, E. 60 St., Mr. in Mrs. Edward Fatur in Mr. in Mrs. Frank Fatur, Mr. in Mrs. Vincent Beno in družini, Mr. in Mrs. Max Krecic, Mr. in Mrs. Bert Zabukovec, družina Kerzmann, družina Zupančič, E. 53 St., Mr. in Mrs. Anton Pakish, Mr. in Mrs. Matt Pakish, družina Frank Jersan, družina Anton Jersan, Mr. in Mrs. Frank Kovsca, American Stove Co., Manifold Room of the American Stove Co., Employees of The Cleveland Hat Co. Ravno tako tudi prisrčna hvala prijateljem sosedom iz E. 76 St. za skupni krasen venec in za darove za svete maše, kakor tudi onim, ki so nabirali, za njih trud.

Iskrena zahvala naj velja vsem, ki so darovali za svete maše za mirni pokoj blage duše in sicer: Mr. in Mrs. Henry Laurič in družini, Mr. in Mrs. John Laurich in družini, Mr. in Mrs. Gus in Frances Bartelme, Mr. in Mrs. John in Mary Pirnat in družini, Mr. in Mrs. Andrew Zakrajšek, E. 60 St., Frances in Andy Zakrajšek, Mr. in Mrs. F. Fatur, Mr. in Mrs. E. Fatur, družina Zupančič, E. 53 St., Mr. in Mrs. Leo Pucher, Mr. John Rault in družini, Mr. Mike Vintar, družina Lunder, E. 51 St., Mr. in Mrs. Andrew Bratkovich, družina Milnar, Mr. in Mrs. Charles Karlinger, Mr. in Mrs. J. Roitz, družina Dusa, E. 51 St., Mrs. Christine Pozun, družina August Cesen, družina Anton Pavli, družina Vilar, družina John Zakrajšek, E. 74 St., Mr. in Mrs. Kaucic, družina Joseph Hren, družina Rudolph Otonicar, Mr. in Mrs. F. Skodlar, Mr. in Mrs. Clements, Mr. in Mrs. A. Debevec iz Dibble Ave., družina John Unetic, E. 76 St., družina Zander, družina Narobe, družina John Kodrich, Mr. in Mrs. Anton Jersan, Mr. in Mrs. Frank Mramor, družina Frank Lenarcic, E. 60 St., J. Gruden.

Nadalje naj sprejmejo našo prisrčno zahvalo sledeči, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago ob priliki pogreba in sicer: Mr. Henry Laurič, Mr. Gus Bartelme, Mr. Vincent Beno, Mr. Max Krecic, Mr. Frank Fatur, Mr. Anton Zupančič Sr., Mr. Leo Pucher, Mr. Frank Jersan, Mr. Matt Pakish, Mr. Joseph Kern, Mrs. Christine Pozun.

Posebno se želimo prisrčno zahvaliti tudi Mr. M. Vintar, Mr. M. Pakish, Mr. F. Kovsca, Mr. J. Hrovat, Mr. Radel in Mr. A. Zamejc, ki so nosili krsto in ga spremili in položili k večnemu počitku.

Lepa hvala tudi za poslano sožalno karte. Obenem tudi prav lepa hvala Virginia Life Insurance Co. za hitro izplačilo posmrtnine.

Iskreno zahvalo naj sprejme pogrebni zavod Zakrajšek Funeral Home za vso prijazno naklonjenost in za lepo urejen pogreb v našo popolno zadovoljnost.

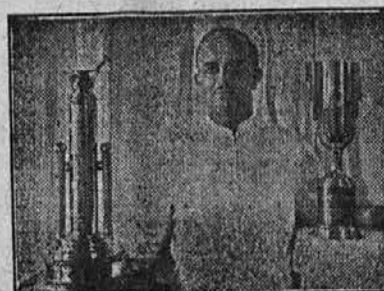
Slučajno, če se je kakšno ime pomotoma prezrlo, prosimo oprostjenja ter se želimo vsem ravno tako prisrčno zahvaliti.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni soprogi in očetu, zastoj Te sedaj iščejo oči, ker božja volja je bila, da si se moral tako prerano ločiti od nas. Dokončalo se je Tvoje trpljenje in ohranili Te bomo za vedno v sladkem spominu in v globoki žalosti nad Tvojo izgubo pošljamo prošnje k Bogu, da Ti sedaj podeli večni mir v zasluženem počitku in nebeška luč naj Ti sveti.

Zalujoci ostali:

AGNES LAURIC, soproga
AGNES, hči

zapušča tukaj tudi žalujoče brate Henry in John Laurič in sestro Mary Pirnat in več drugih sorodnikov
Cleveland, Ohio, 16. junija 1941.

Preizkušena zdravila proti glavobolu

Mandel's Headache Tabs

1. Ustavi glavobol
2. Uredi želodec
3. Ojači živce
4. Odpomoč ženskemu zdravju

CENA 50¢

MANDEL DRUG STORE

SLOVENSKA LEKARNA
15702 Waterloo Rd.
CLEVELAND, O.

Pošiljamo tudi po pošti

Londonški gasilci so stalno na delu kljub vsem nevarnostim, katerim so izpostavljeni pri svojem težavnem in nevarnem delu. Gornja slika nam kaže dva londonska gasilca pri gašenju požara, katerega so zanetile nemške zažigalne bombe.

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI

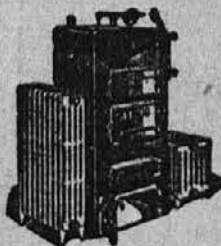
Gorak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning — Popravljamo vse vrste furneze in boilerje.

NOBENE GOTOVINE TAKOJ. PLAČATE V TREN LETIH.

Urad in razstava vseh predmetov na

715 E. 103rd St.
Glenview 9218

Vprašajte za našega zastopnika Štefan Robash
NIČ PREDPLAČILA DO OKTOBRA

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
NEPOZABLJENEGA SOPROGA IN
OČETA

Louis Shuster-ja

ki je preminil 14. junija, 1940.

Eno leto je minilo,
kar Te več med nami ni;
mirno snivaš pod gomilo,
vidno se nad zvezdami.

Zalujoci ostali:

SOPROGA IN OTROCI